

[Dupont.]

netop, at man ikke har fundet det rette kriterium.

Den højtærede undervisningsminister har ved sin udarbejdelse af lovforslaget vendt op og ned på udvalgets forslag. Udvalget starter med at sige, at man for at blive optaget på seminarium skal bestå studentereksamen eller adgangsprøve til seminariet. Nu står der i § 5, at for at blive optaget må aspiranterne have bestået adgangsprøven til seminarierne eller studentereksamen. Heri ligger fra undervisningsministerens side en indrømmelse af, at kriteriet ikke er helt heldigt. Jeg forstår forslaget derhen, at der her som ved andre uddannelser bør skabes større smidighed og mere alsidige adgangsveje til den højere uddannelse — eller har vi netop her en af årsagerne til, at undervisningsministeren ønsker lovforslaget nærmere belyst og debatteret i offentligheden? Forslagets idé er vel, at uanset om eleverne kommer fra 9. eller 10. klasse eller fra 2. eller 3. real, har de mulighed for at gå ind på det 2-årige adgangskursus, der med en tillægsprøve kan give studentereksamen.

Da der fra mindretallets side i betænkningen bliver anket over dette forslag, er det selv om der først til efteråret fremkommer forslag om disse adgangskursus, nødvendigt, at vi her ved første behandling får en afklaring på adgangsvejen til disse kursus. Det hævdes, at „manden fra ploven“ — det må vel i dag sige „manden fra maskinen“ — ikke efter dette forslag får adgang til seminariet, hvorfor jeg gerne ønsker, at den højtærede minister afklarer en række spørgsmål. Vil det være muligt at skaffe sig de fornødne kundskaber til denne adgangsprøve ikke alene over et 2-årigt gymnasiekursus, som det har været antydnet, men også over et eller flere højskoleophold? Vil det i øvrigt ikke være at opfatte tingene rigtigt, når jeg forstår denne adgangsprøve sådan, at det ikke så meget er studentereksamenspena, der sigtes mod, som det er aspirantens psykologiske og pædagogiske egenskaber, altså den menneskelige kvalitet, der skal belyses ved en sådan adgangsprøve? Hvis det er tilfældet, vil det så ikke være rigtigt, at også studentens kvalifikationer i denne henseende afprøves?

Jeg er fuldt klar over, at der i dag kræves

større kvalitet og krav til læreregnethed, men dette må ikke alene gå på den eksakte viden, men mere på de menneskelige karaktertræk. Det må derfor også være rigtigt, at anden uddannelse kan tælle med; jeg tænker her på den unge kvinde eller mand, der har gennemført en faglig og måske teoretisk uddannelse, som meget vel kan ligge på højde med eller måske højere end det såkaldte studenterniveau. Vil også sådanne mennesker — måske i en mere moden alder — være nødsaget til at gennemgå et 2-årigt adgangskursus? Kan der gives afkortning, og hvordan?

Jeg er som sagt enig med undervisningsministeren i, at adgangstærsklen til seminariet skal være højere, da kvaliteten bør højnes, men det må ikke resultere i for lange uddannelsesveje. Dels må studentelinjen være kortere, dels må det være muligt at sammenstykke uddannelserne såvel til seminariet som til andre højere læreanstalter.

Der er derfor al mulig grund til netop på dette felt at kigge forslaget nøje efter i sømmene, ikke mindst fordi jeg ved, at den højtærede undervisningsminister ønsker større smidighed og bredere adgang til den højere uddannelse.

Et af mindretallet ønsker en afkortning af de 2 forberedelsesår til studiet, men når der alligevel bliver tale om samme længde, inden man når til eksamen, kan dette synspunkt ikke have nogen praktisk nytte. Det er klart, at udvalget, der har skrevet betænkningen, ikke er enig — heller ikke om læreruddannelsens form — men det er dog bemærkelsesværdigt, at et stort flertal går ind for det grundrids, der er udarbejdet for enhedslæreruddannelse.

Når vi ser forslagens udformning i relation til skolens struktur i dag, forekommer betænkningens hovedtræk at være rigtige; kort sagt der prøves på at kombinere 1954-lovens enhedslæreruddannelse med en nærmere defineret specialisering. Det vil betyde, at alle folkeskolens lærere skal have for det første fælles pædagogisk, didaktisk uddannelse, for det andet: de skal alle kunne undervise i dansk, regning og skrivning i hovedskolens første 7 klasser efter det såkaldte klasselærerprincip. Disse to punkter er, hvad der er tilbage af den gamle enhedsuddannelse. På baggrund af